

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoCsp/1/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2217218105
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2217218105.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a sudkyň: JUDr. Andrea Dudášová a JUDr. Ľuboslava Vanková v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31575951, Hodžova 11, Žilina, proti žalovanému: N. S., nar. XX.XX.XXXX, G. XXXX/XX, P. T., zastúpená advokátom: JUDr. Milan Bányi, Veľký Meder, N8m. M. Bartóka 5 o 4.217,99 Eur na odvolanie žalobcu a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 19Csp/16/2017-183 zo dňa 22.08.2019, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd odvolanie žalovaného o d m i e t a.

II. Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku náhrad trov konania - vo výroku II. p
o t v r d z u j e.

III. Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol nasledovne:

„ I. Žalovaný je povinný splniť povinnosť uloženú výrokom II. rozsudku tunajšieho súdu z 12.10.2018, č. k. 19Csp/16/2017-112, v mesačných splátkach po 200 Eur splatných do 15. dňa mesiaca počnúc od právoplatnosti tohto rozsudku o určení splátok s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

II. Žalobcovi sa priznáva voči žalovanému nárok na náhradu 76,90 % trov prvoinštančného konania.

III. Stranám sa nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.“

2. Rozhodnutie odôvodnil s použitím § 657, § 658, §52 ods.3, ods.4, §52 ods. 1, § 53 ods. 2 § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 2 písm. b) zák. č. 129/2010 Z.z o spotrebiteľských úveroch a vecne tým, že v danej rozsudkom z 12.10.2018, č. k. 19Csp/16/2017-112, konajúci súd rozhodol tak, že
- konanie z dôvodu späťvzatia žaloby zastavil v časti o zaplatenie 110 Eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania (výrok I.),
- žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 4.237,01 Eur s 5 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 4.107,99 Eur od 16.05.2018 do 13.06.2018, zo sumy 4.057,99 Eur od 14.06.2018 do 09.07.2018, zo sumy 4.007,99 Eur od 10.07.2018 do 15.08.2018, zo sumy 3.957,99 Eur od 16.08.2018 do 05.09.2018, zo sumy 3.907,99 Eur od 06.09.2018 do zaplatenia, zo sumy 124,10 Eur od 21.11.2017 do zaplatenia v mesačných splátkach po 130 Eur splatných do 15. dňa mesiaca počnúc od právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia (výrok II),

-žalobu zamietol v časti o zaplatenie istiny 200 Eur a vyčísleného úroku 220,64 Eur a pokračujúceho 10,9 %-ného ročného úroku zo sumy 4.107,99 Eur od 16.05.2018 do zaplatenia s prislúchajúcim úrokom z omeškania (výrok III.)

- a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu 76,90 % trov konania (výrok IV.). Na odvolanie žalobcu voči výrokom II až IV .

Krajský súd v Trnave rozsudkom z 29.05.2019, č. k. 24Co/13/2019-148, rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku III. potvrdil a v napadnutej časti splatnosti uloženej povinnosti, ako i v závislom výroku o náhrade trov konania zrušil a v zrušenom rozsahu vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Súd na prejednanie veci v zostávajúcej časti, týkajúcej sa splatnosti uloženej povinnosti, nariadil v súlade s § 177 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) pojednávanie, na ktorom v ospravedlnenej neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu a za prítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu vykonal dokazovanie, vec právne posúdil a rozhodol. Na účely rozhodovania o povinnosti splatiť skorším rozsudkom právoplatne priznaný dlh v splátkach podľa § 232 ods. 3 a 4 CSP súd skúmal osobné a majetkové pomery strán, výšku priznaného plnenia, platobnú schopnosť žalovaného, prejavenu snahu o plnenie záväzku žalovaným, možnosť žalobcu domáhať sa plnenia splátok v prípade ich nedodržania, obdobie, za ktoré by došlo k zaplateniu dlhu a záujmy žalobcu a dospel k záveru, že je odôvodnené povoliť žalovanému splácať dlh v splátkach.

4. Zo zisteného skutkového stavu je zrejmé, že žalovaný nevlastní žiadny hodnotnejší majetok. S partnerom, ktorý je na invalidnom dôchodku po pokuse o samovraždu, tvorí mesačný čistý príjem ich domácnosti cca 665 Eur. Z tohto príjmu platia za prenajatý mestský byt mesačne 220,50 Eur a ďalšie náklady 45 Eur. Po odpočítaní splátky pôžičky, ktorú žalovaný spláca inému veriteľovi mesačne po 50 Eur už na základe splátkového kalendára, im z celkového mesačného príjmu zostáva suma 350 Eur (665 - 315), z ktorej ešte musia vynaložiť výdavky na stravovanie a ošatenie. S prihliadnutím na výšku pohľadávky 4.237,01 Eur s príslušenstvom a pravidelný príjem žalovaného, ktorý počas konania prejavil záujem dlh splatiť, o čom svedčia pravidelné úhrady podľa aktuálnej finančnej situácie a celkovo po podaní žaloby zaplatil už 990 Eur, považoval súd za spravodlivé umožniť žalovanému na jeho žiadosť postupné splácanie dlhu formou mesačných splátok po 200 Eur. V súčasnosti pritom platí mesačne po 100 Eur, čo je viac, ako pôvodne dohodnutá výška mesačných splátok po 95,33 Eur. Splátkami po 200 Eur by mal žalovaný svoj zostávajúci dlh vrátane príslušenstva splatiť približne do dvoch rokov, teda o jeden rok skôr, než žalobcom pôvodne predpokladaná konečná splatnosť pôžičky, ktorá mala nastať až v polovici roka 2022. Naopak, finančná situácia žalobcu, ktorý v roku 2018 zvýšil zisk o 47 % na 22,01 mil. Eur a tržby mu narástli o 14 % na 110,3 mil. Eur, napovedá, že činnosť a hospodárenie žalobcu nebude povolením splátok nijako ohrozená. Pokiaľ by sa však žalovaný predsa len dostal do omeškania, súd zohľadnil aj to, že žalobca má možnosť domáhať sa splnenia zostatku dlhu v exekúcii zrážkami z pravidelného mesačného príjmu žalovaného, ktorý sa medzičasom zamestnal. Súd preto v zmysle § 232 ods. 3 a 4 CSP povolil plnenie priznanej sumy v podobe splátok s tým, že omeškanie čo i len s jednou splátkou bude mať za následok splatnosť celého plnenia, čo by malo žalovaného primäť k tomu, aby svoj dlh uhrádzal riadne a včas.

5. Pri rozhodovaní o náhrade trov prvoinštančného konania (§ 262 ods. 1 CSP) vychádzal súd z výsledkov doterajšieho konania, ktoré sa ani po odvolacom konaní nezmenili, teda z toho, že žalobca mal čiastočný úspech (§ 255 ods. 2 CSP) spočívajúci v priznanej istine a úroku v sume 4.314,20 Eur a v časti zastaveného konania v sume 110 Eur, pretože zastavenie síce zaviniel žalobca (§ 256 ods. 1 CSP), no udialo sa tak pre správanie žalovaného, a žalovaný mal čiastočný úspech pozostávajúci zo zamietnutej časti istiny 200 eur a úroku po zosplatení 220,64 Eur. Pomer úspechu strán potom predstavuje 4.424,20 Eur : 577,67 Eur, t. j. 88,45 % : 11,55 %. Z tohto dôvodu súd priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu 76,90 % trov prvoinštančného konania (výrok II).

Pokiaľ ide o náhradu trov odvolacieho konania, súd o nich rozhodol podľa § 396 ods. 3 CSP vychádzajúc z toho, že žalobca v merite odvolania (úrok po zosplatení) neuspel, teda žalobcovi ako neúspešnej strane nárok na ich náhradu nepatrí (§ 255 ods. 1 CSP a contrario) a žalovaný by síce nárok na ich náhradu mal, no pretože mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, súd mu tento nárok v zmysle judikatúry (R 72/2018) nepriznal (výrok III).

6. Proti tomuto rozsudku v časti rozhodnutia o náhrade trov konania podal odvolanie žalobca s tým, že nesúhlasí, že žalobca má nárok voči žalovanému na náhradu trov konania v rozsahu 76,90 %.

Súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v uvedenom rozsahu, keď pri posudzovaní úspechu a neúspechu v konaní prihliadal nielen na úspech v konaní v časti istiny, ale aj v časti príslušenstva. Súd pri výpočte náhrady trov konania postupoval nesprávne, keď pri určení hodnoty sporu, neprihliadal iba na žalovanú istinu. Ak sú úroky len príslušenstvom pohľadávky, pri posudzovaní miery úspechu sa na ne neprihliada, pričom poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR č.k. 6Obo 243/2007 z 27.11.2008, rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 10CoPr/2/2016, ako aj na rozhodnutia iných odvolacích súdov, odvolacieho súdu v Nitre č.k. 12Co/145/2017 zo dňa 27.03.2018, č.k. 25Co/40/2018 zo dňa 30.05.2018, 25Co/90/2018 zo dňa 25.07.2018, Krajského súdu Prešov č.k. 1Co/70/2018 zo dňa 08.11.2018, Krajského súdu Žilina č.k. 9Co/52/2019 zo dňa 28.03.2019. Vzhľadom na uvedené súd nemal pri posudzovaní poplatku prihliadať na úspech v časti príslušenstva a mal dospieť k záveru, že v konaní bol úspešný žalobca v rozsahu 90,52 %, keď zo sumy 4.217,99 Eur žalovanej istiny mal úspech v časti 3.907,99 Eur, to znamená priznaná istina v časti 110,-- Eur časť istiny, v ktorej bolo konanie zastavené pre správanie žalovaného a teda aj v tejto časti bol žalobca úspešný, to znamená úspech mal spolu vo výške 4.017,99 Eur. Úspech žalobcu predstavoval 95,26 % a neúspech 4,74 % a teda čistý úspech žalobcu bol v rozsahu 90,52 %. Žaloba bola zamietnutá iba v časti o zaplatenie istiny 200,-- Eur. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti má žalobca za to, že jeho odvolanie je dôvodné, keďže je daný odvolací dôvod v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku. Rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 388 Civilného sporového poriadku rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil tak, že prizná žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 90,52 % a zároveň žalobcovi prizná aj náhradu trov odvolacieho konania.

7. Odvolanie proti rozsudku podal aj žalovaný s tým, že nesúhlasí s rozsudkom súdu prvej inštancie, hlavne s platením istiny v pravidelných mesačných splátkach po 200,-- Eur poukazujúc na to, že spoločnosť zvýšila svoj zisk o 47 %, teda na 22,01 miliónov eur a jej tržby narástli o 14 %, teda na 110,3 milióna eur, keď teda spoločnosť v roku 2018 obchodovala veľmi dobre, pretože dosiahla až taký vysoký zisk. Sumu, ktorú má uhradiť žalobcovi v pravidelných mesačných splátkach po 200,-- Eur, je pre žalovaného vysoká a spoločnosť pri takomto vysokom zisku pri mesačných splátkach po 100,-- Eur by sa nedostala do žiadnych finančných problémov. Nesprávny prístup súdu prvej inštancie vidí aj v jednostrannom znevýhodňovaní žalobcu bez ohľadu na výšku jeho zisku stanovil vysokú likvidačnú splátku pre žalovaného vo výške 200,-- Eur mesačne. Je pravdou, že rodina žalovaného má k dispozícii dôchodok manžela vo výške 188,-- Eur, ale z toho tento ešte platí výživné vo výške 60,-- Eur na maloletú Zsóku Csintalan z jeho prvého manželstva a na lieky 40,-- Eur mesačne. Okrem toho musí chodiť na rôzne vyšetrenia a kontroly, s čím sú náklady na cestovanie. Po odčítaní im zostáva suma 50,-- až 60,-- Eur, ktoré použijú na stravu a na ošatenie im už neostáva. Navrhol, aby odvolací súd rozhodol, že žalovaná je povinná dlžnú sumu hradiť v pravidelných splátkach po 100,-- Eur, nakoľko je to tá suma, ktorú dokáže splácať a pravidelne aj spláca.

8. K doručenému odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca písomne poukazujúc na to, že žalovaný vo svojom odvolaní navrhuje priznanie splátky vo výške takmer totožnej ako bola dohodnutá úverová splátka v úverovej zmluve, z ktorej plnenie si žalobca uplatnil v predmetnom konaní (95,33 Eur). V kontexte zamietnutia nároku na zmluvný úrok po zosplatnení by pri takejto výške mesačnej splátky súd výrokom svojho rozhodnutia úplne poprel účel predčasného zosplatnenia dlhu, ktorý má ako zákonný inštitút slúžiť na ochranu veriteľa pre prípad dlhodobého a pretrvávajúceho omeškania, ako aj celého súdneho konania vyvolaného porušením zmluvných podmienok zo strany dlžníka. Poukázal na najnovšie rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo/113/2018 zo dňa 30.07.2019, v ktorom Najvyšší súd SR odkazujúc na judikatúru Súdneho dvora celkom jednoznačne uvádza právny záver, podľa ktorého má veriteľ nárok na zmluvný obchodný úrok z úveru bez ohľadu na zosplatnenie dlhu a to aj popri nároku na úrok z omeškania, pričom tento nárok trvá až do úplného splatenia poskytnutých finančných prostriedkov dlžníkom. Tento záver dovolací súd odôvodnil najmä odlišným účelom, resp. cieľom zmluvného úroku a úroku z omeškania. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti napadnutej odvolaním žalovaného ako vecne správny potvrdil a zaviazal žalovaného na úhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

9. K odvolaniu žalobcu po jeho doručení sa žalovaný nevyjadril.

10. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že len odvolanie žalobcu bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (aktuálne § 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ v odvolaní použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku), preskúmal rozhodnutie v napadnutých výrokoch v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario), a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech, keďže rozsudok súdu prvej inštancie je v napadnutom výroku o nároku na náhradu trov konania vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku) a čo sa týka odvolania žalovaného, to je treba odmietnuť pre jeho oneskorené podanie.

11. Podľa § 386 písm. a) Civilného sporového poriadku odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané oneskorene.

12. Z obsahu spisu v prejednávanej veci vyplýva, že napádané uznesenie bolo žalovanému doručené 11.septembra 2019 (por. doručenkou na č. l. 187). Zákonná 15-dňová lehota na podanie odvolania tak tejto strane sporu, t. j. neskoršiemu odvolateľovi, začala plynúť nasledujúcim dňom (12.septembra 2019) a posledný deň takejto lehoty pripadol na 26.septembra 2019, pretože tento deň bol štvrtok, tento deň bol nielen posledným faktickým, ale zároveň i posledným právnym dňom, kedy žalovaný mohol podať včasné odvolanie.

Nebolo pritom rozhodné, či sa žalovaná rozhodne využiť možnosť podania odvolania osobne priamo na súde, alebo odvolanie zašle poštou, keďže z hľadiska zachovania lehoty na odvolanie sú totiž obe takéto možnosti zásadne rovnocenné, ale len to, aby najneskôr v posledný deň určenej lehoty príslušné podanie bolo podané priamo na súde alebo na poštovú prepravu. Práve táto podmienka však v prejednávanej veci nebola splnená, pretože žalovaný odvolanie podal elektronicky, ktoré bolo súdu doručené 28.9.2019. Takéto odvolanie preto bolo oneskoreným.

13. Vzhľadom k tomu, že odvolanie podala žalovaná strana oneskorene, odvolací súd musel oneskorene podané odvolanie odmietnuť a nemohol podrobiť uznesenie v napadnutom výroku odvolaciemu prieskumu.

14. Čo sa týka odvolania žalobcu, odvolaním bolo napadnuté rozhodnutie súdu o náhrade trov konania na súde prvej inštancie.

15. Žalobca sa podaním došlým tunajšiemu súdu 18.12.2017 domáhal voči žalovanému zaplata sumy 4.217,99 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Svoj nárok odôvodnil tým, že dňa 17.05.2016 uzatvoril so žalovaným úverovú zmluvu č. 000000000311487, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver 5.000 Eur. Vzhľadom na to, že žalovaný sa dostal do omeškania, žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru. Žalovaný však svoj dlh neuhradil. Pohľadávka ku dňu zosplatenia 20.11.2017 predstavovala 4.394,58 eur a pozostávala z istiny poskytnutého úveru 4.267,99 Eur, úrokov do zosplatenia 124,10 Eur a úrokov z omeškania 2,49 Eur. Žalovaný po zosplatení uskutočnil do podania žaloby platby spolu vo výške 50 Eur, o ktoré bol jeho dlh znížený. Žalobca zároveň požadoval úrok 10,90 % z nezaplataenej istiny po zosplatení a úrok z omeškania po zosplatení z istiny a z úrokov vyčíslených do zosplatenia.

16. Rozsudkom z 12.10.2018, č. k. 19Csp/16/2017-112, Okresný súd Dunajská Streda súd rozhodol tak, že konanie z dôvodu späťvzatia žaloby zastavil v časti o zaplataenie 110 Eur s prísluňajúcim úrokom z omeškania (výrok I.), žalovanému uložil povinnosť zaplatať žalobcovi 4.237,01 Eur s 5 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 4.107,99 eur od 16.05.2018 do 13.06.2018, zo sumy 4.057,99 Eur od 14.06.2018 do 09.07.2018, zo sumy 4.007,99 Eur od 10.07.2018 do 15.08.2018, zo sumy 3.957,99 Eur od 16.08.2018 do 05.09.2018, zo sumy 3.907,99 Eur od 06.09.2018 do zaplataenia, zo sumy 124,10 Eur od 21.11.2017 do zaplataenia, žalobu zamietol v časti o zaplataenie istiny 200 Eur a vyčísleného

úroku 220,64 Eur a pokračujúceho 10,9 %-ného ročného úroku zo sumy 4.107,99 Eur od 16.05.2018 do zaplatenia s prislúchajúcim úrokom z omeškania (výrok III.).

17. Uvedené výroky v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 29.05.2019, č. k. 24Co/13/2019-148, ktorý sa týkal len výroku o zamietnutí žaloby o úroky po zosplatnení úveru), nadobudli právoplatnosť a tak sú podkladom pre rozhodnutie o náhrade trov konania.

18. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP. <. (1) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

19. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP <.. (1) o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

20. Zmyslom a účelom náhrady trov konania v súdnom konaní je poskytnúť dotknutej strane konania náhradu tých trov, ktoré vo vecnej a časovej súvislosti s konaním musela nepochybne zaplatiť (nestalo by sa tak, ak by tu nebolo predmetné konanie pred súdom) a ide zároveň o trovy účelne vynaložené. Vo všeobecnosti platí, že náhradu trov konania ovláda zásada úspechu vo veci (zásada úspechu za výsledok sporu) charakteristická pre sporové konanie, ktorá je premietnutá v ustanovení § 255 Civilného sporového poriadku ako esenciálne kritérium priznania náhrady trov konania, pričom úspech vo veci súd vždy skúma čo do právneho základu veci a čo do výšky priznaného nároku. Zásada úspechu vo veci je doplnená zásadou zodpovednosti za zavinenie, ktorá je vyjadrená v ustanovení § 256 Civilného sporového poriadku.

21. Odvolacie argumenty žalobcu odvolací súd nemohol akceptovať ani s prihliadnutím na žalobcom citovanú judikatúru odvolacích súdov SR.

22. Podstatou odvolacej argumentácie žalovaného bola námietka proti rozsudku v časti o náhrade trov konania pred súdom prvej inštancie a spočívala v námietke, že súd nemal prihliadnuť na zamietnutie žaloby ohľadne sumy 220,64 Eur, ktorá predstavovala úrok po zosplatnení úveru, tzn. príslušenstvo, neúspech mal súd posudzovať len vo vzťahu k istine, tzn. len zamietnutie istiny vo výške 200 eur.

23. V tejto súvislosti rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1 MCdo1/2004 <., obsahuje závery aplikovateľné v prejednávanej veci.

V citovanom rozhodnutí sa dovolací súd zaoberal práve otázkou pomeru úspechu žalobcu v konaní v súvislosti s jeho úspechom v konaní ohľadne žalovanej pohľadávky a neúspechom v rozsahu príslušenstva žalovanej pohľadávky. Konštatoval, že základným meradlom pre nárok na náhradu nákladov v sporovom konaní je miera úspechu vo veci. Ak mal účastník plný úspech vo veci, prizná sa mu celá náhrada nákladov konania. Ak mal len čiastočný úspech, náhrada nákladov bude pomerne rozdelená. Žalobca má plný úspech, ak výrok rozsudku zodpovedá žalobnému petitu a naopak, žalovaný má plný úspech, ak žaloba je v plnom rozsahu zamietnutá. Ako žalobný petit sa označuje to, čoho sa žalobca domáha v podanej žalobe. Petit určuje, o čom má súd vo veci konať a rozhodovať (predmet sporu).

24. Podľa ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

25. Činnosť súdu, pri ktorej zistený skutkový stav podriadiuje pod skutkovú podstatu príslušnej právnej normy, na základe čoho dospieva k záveru, či sa právo prizná alebo neprizná, je právnym posúdením veci. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne záver

26. Nárok na náhradu trov konania má základ v procesnom práve a vzniká až na základe právoplatného rozhodnutia súdu, ktoré má v tomto smere konštitutívnu povahu. Rozhodnutie o trovách konania je ako procesný nárok závislé na rozhodnutí vo veci samej. Žaloba v danom prípade obsahuje žalobný petít na zaplatenie istiny 4217,99 Eur a uplatnené úroky a úroky z omeškania. Podľa už právoplatného rozhodnutia, súd konanie ohľadne sumy 110 eur s úrokom z omeškania zastavil a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 4.237,01 Eur s úrokom z omeškania. Z uvedeného vyplýva jednoznačne, že právoplatným rozsudkom bolo žalobcovi priznaná i časť čiastočne vyčíslených úrokov tzn. kapitalizované príslušenstvo, keď súd priznal žalobcovi na istine viac, než si žalobným petítom uplatnil a časť príslušenstva - úrokov vyčíslených sumou 220,64 eur súd zamietol.

27. Vzhľadom na takýto spôsob rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré nadobudlo i právoplatnosť treba považovať za rozhodnutie v súlade so zákonom i rozhodnutie o náhrade trov konania, ktoré posúdilo čiastočný úspech žalobcu s prihliadnutím na jeho neúspech v časti zamietnutia žaloby. Súd prvej inštancie vecne a v súlade s ustanovením § 255 ods. 2 CSP <. posúdil okolnosti významné pre posúdenie miery úspechu účastníka a v odôvodnení presvedčivo odôvodnil závery, ku ktorým v týchto súvislostiach dospel. Aj podľa názoru odvolacieho súdu bol dôvodným úspech resp. neúspech žalobcu posudzovať nielen z pohľadu toho, čo je v predmete konania hlavné, a čo sprevádzajúce, ale tiež pomerom priznanej žalovanej pohľadávky a nepriznaného „príslušenstva, ktoré v procese konania bolo vyčíslené“ (por. aj uznesenie KS Prešov č.k. 10Co 26/2017 z 29.3.2017).

28. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o náhrade trov konania pred súdom prvej inštancie s použitím ustanovenia § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdil, keď nezistil nesprávne právne posúdenie v otázke o náhrade trov konania pred súdom prvej inštancie, ktoré namietal žalobca.

29. V odvolacom konaní nebola úspešná ani jedna zo strán sporu, keď odvolaním žalobcu napadnutý výrok o náhrade trov konania pred súdom prvej inštancie odvolací súd potvrdil a odvolanie žalovaného odvolací súd odmietol.

30. O nároku na náhradu trov v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP musí aj bez návrhu rozhodnúť odvolací súd, keďže týmto rozhodnutím sa predmetné konanie končí. Vzhľadom na vyššie popísaný spôsob rozhodnutia, keď ani jeden z odvolateľov ohľadne jeho odvolacieho návrhu úspešný nebol, pričom vo vzťahu k druhej sporovej strane úspešný bol, odvolací súd o náhrade trov odvolacieho konania rozhodol v zmysle § 255 ods.2 druhá veta, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

31. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).